

Solemnitat del Cos i de la Sang de Crist

ADORACIÓ EUCARÍSTICA
Basílica de Montserrat

Abadia de Montserrat
6 de juny de 2021

Entrada

Després de fer reverència a l'altar, el Pare Abat el besa, de cara al poble, i es queda dret al peu de les escales.

El diaca i els acòlits porten la reserva del Santíssim. Els acòlits deixen els cirials a la credença i es va a buscar el turíbul.

Un cop col·locada l'Hòstia a la custòdia, es posa encens al turíbul, tothom s'agenolla i es canta el Pange lingua mentre s'encensa el Santíssim.

Acabat, tothom va al seu lloc i comença l'alternança entre lectures, cants i silencis.

Cant d'entrada

1. La ter - ra llo - y el Se - nyor en - to - nant un nou
Can - tin els cels la gran - de - sa del Déu que hi ha -
him - ne.
bi - ta. Tot l'u - ni - vers re - ti ho - me -
nat - ge al Se - nyor: can - ti llo - an - ces per sem - pre.

2. Cantin els homes units la bondat infinita, / ja que Jesús Redemptor va patir per nosaltres. / Ell, mort en creu, ens ha fet morts al pecat / i ens ha donat nova vida.

3. Tot junts lloem el Senyor que la gràcia ens dóna. / L'Esperit Sant, en els cors, ens fa dir: Abba, Pare! / L'hoste diví, foc que ens abrussa i empeny, / fa de nosaltres un temple.

4. Rebi Déu Pare, dels fills agraits, la lloança. / Soni joíós l'al·leluia pels segles dels segles. / Eternament cantin a Déu Trinitat / els qui d'ell reben la vida.

Hymn
3.

P Ange língua glo-ri-ó-si Córporis mystéri-um, Sanguínis-que pre-ti-ó-si

Quem in mún-di pré-ti-um Frúctus vén-tris generó-si Rex effúdit génti-um Amen.

Pange lingua gloriósi
Córporis mysterium,
Sanguínis-que pretiosi,
quem in mundi prétium
fructus ventris generósi,
Rex effúdit géntium.

Canta llengua el sant misteri
del gloriosíssim Cos
i de la Sang preciosa
que el Senyor de les nacions,
fruit d'entranya generosa
ha vessat per salvar el món.

Nobis datus, nobis natus
ex intácta Vírgine
et in mundo conversátus,
sparso verbi sémine,
sui moras incolátus
miro clausit órdine.

Se'ns donà i ens volgué néixer
del sant ventre virginal,
i, sembrada la paraula
en el món on habità,
hi acabà la seva estada
amb la nova institució.

In suprémae nocte coene
recúbens cum frátribus,
observáta lege plene
cibis in legálibus,
cibum turbae duodénae
se dat suis mánibus.

Aquell vespre de la cena,
la darrera amb els germans,
observats tots els preceptes
d'aquell àpat ritual,
per ses mans es dóna als dotze
ell mateix com a menjar.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
fitque sanguis Christi merum,
et si sensus déficit,
ad firmándum cor sincerum
sola fides súfficit.

El Verb-carn amb la paraula
muda en carn el que era pa;
sang de Crist el vi es torna.
Si els sentits no entenen res,
n'hi ha prou amb la fe sola
perquè el cor n'estigui cert.

LECTURA 1

D'una homilia de Sant Pau VI, papa, en el dia de Corpus

«L'Eucaristia és, en primer lloc, la Comunió amb Crist, Déu veritable nascut del Déu veritable, Llum resplendor de la Llum, Amor de l'Amor, viu i veritable, present substancialment i sacramentalment, anyell sacrificat per la nostra salvació, manà refrescant per a la vida eterna, amic, germà, espòs, misteriosament amagat i abaixat sota la senzillesa de les aparences, tot i que gloriós en la seva vida ressuscitada, que vivifica comunicant-nos els fruits del misteri pasqual. Oh, mai no haurem meditat prou sobre la riquesa que ens obre aquesta íntima comunió de fe, amor, voluntat, pensaments, sentiments amb el Crist eucarístic. La ment es perd, perquè té dificultats per comprendre, els sentits dubten, perquè s'enfronten a realitats comunes i conegudes: el pa i el vi, els dos elements més senzills del menjar quotidià. I, tanmateix, el mateix "signe" amb què ens ofereix aquesta presència divina ens mostra com l'hem de pensar: el pa i el vi, aquestes espècies tan habituals, tenen el valor d'un símbol, un signe: un signe de què? Oh, què gran és el poder de Crist, que també aquí, segons el seu estil –que és l'estil de Betlem, de Natzaret, del Calvari–, amaga les realitats més grans sota les aparences més humils i, precisament per això, a tots els és accessible: aquest sacrament és un signe que Crist vol ser el nostre aliment, el principi interior de la vida de cadascun de nosaltres, i ens aplica els fruits de la seva encarnació, amb els quals - com bé va dir el Concili Vaticà II - "el Fill De Déu s'ha unit d'una manera determinada a tots els homes "(Gaudium et

spes, 22). L'encarnació s'estén al llarg del temps, de manera que tot cristià es converteix realment, com la branca alimentada per la soca de la vinya (Jn. 15, 1), en l'extensió de Crist, i pot dir amb l'apòstol Pau: "Ja no sóc jo qui visc, sinó que és Crist qui viu en mi. La vida, que visc en la carn, la visc amb fe en el Fill de Déu, que m'ha estimat i s'ha lliurat per mi"(Gal. 2, 20). Es multiplica a si mateix per estar disponible per a tothom, per estar per a tothom: ignorat, potser; descuidat, potser; ofès, potser; però proper, però present, però treballant per als que creuen, per als que esperen, per als que estimen!

Si l'Eucaristia és un gran misteri, que la ment no entén, almenys podem entendre l'amor, que hi brilla amb una flama secreta que consumeix. Podem reflexionar sobre la intimitat que Jesús vol tenir amb cadascun de nosaltres; és la seva promesa, són les seves paraules: «Qui menja la meva carn i beu la meva sang, està en mi, i jo, en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi."(Jn. 6, 56-57). És el pa de la vida eterna, per a nosaltres els pelegrins d'aquest món, que a través d'ell som ja transportats i introduïts pel ràpid fluir del temps a la riba de l'eternitat.

Comunió amb Crist, per tant, l'Eucaristia, com a sagrament i com a sacrifici: però també comunió entre nosaltres germans, amb la comunitat, amb l'Església: i és encara la Revelació que ens torna a dir, amb les paraules de Pau: "El pa és un de sol, i per això nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem d'aquest únic pa. (1 Cor. 10, 17). El Concili Ecumènic Vaticà II va posar en evidència aquesta realitat quan va anomenar

l'Eucaristia "festa de la comunió fraterna" (Gaudium et spes, 38); quan va dir que els cristians, "alimentant-se del cos de Crist en la Santa Comunió, mostren concretament la unitat del poble de Déu, que mitjançant aquest sagrament tan gran s'expressa adequadament i es duu a terme de forma admirable" (Lumen Gentium, 11).

I, realment, l'Eucaristia pretén unir els creients en la unitat, els creients que som nosaltres, units amb tots els germans del món. És una altra caritat aquesta: tot començant de Crist, l'hem d'exercir nosaltres. I la celebració de l'Eucaristia és sempre un principi d'unió, de caritat, no només en el sentiment, sinó també en la pràctica: "Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat" (Jn. 15, 12). És el "nou manament", el que ha de distingir els fills de l'Església: i troba la raó, l'impuls, la font secreta de la Comunió, a la missa, que és la celebració de la comunitat cristiana, l'aliment de caritat.

♩ *Tornada*

S
Tots: On hi ha ve - ri - ta - ble a - mor, a - llí hi ha Déu.

C
On hi ha ve - ri - ta - ble a - mor, a - llí hi ha Déu.

T
On hi ha ve - ri - ta - ble a - mor, a - llí hi ha Déu.

B
On hi ha ve - ri - ta - ble a - mor, a - llí hi ha Déu.

Estrofes

1. For - mant u - ni - tat ens re - u - neix l'a - mor del Crist.

⌘

E - xul - tem i en Ell a - le - grem - nos.

2. Te - mem i es - ti - mem el Déu vi - vent. I amb cor sin -

⌘

cer tam - bé nos - al - tres es - ti - mem - nos

3. Quan, doncs, tots ens a - jun - tem, pro - cu -

⌘

rem no di - vi - dir - nos en l'es - pe - rit.

4. Que ces - sin les llui - tes ma - lig - nes que ces - sin les dis - còr - di -

⌘

es. Que Crist Déu si - gui sem - pre en - tre nos - al - tres.

5. Que jun - ta - ment amb els sants, pu - guem veu - re la

⌘

vos - tra faç glo - ri - o - sa, Crist, Déu nos - tre.

LECTURA 2

SIGUEU QUI SEMPRE ESPERA DISCRET...

Pel P. Àngel Moreno de Buenafuente

No em mou la por ni la demanda,
a l'hora de rendir-me a la vostra presència,
sinó la necessitat de la vostra mirada,
la que deixeu sentir secretament,
sense ferir amb la vostra esplendor
els ulls fixats davant el Sagrament
de la vostra Cena santa.

Ja sé on trobar el meu refrigeri,
on romandre acompanyat,
on acumular força i tendresa.
Se Qui sempre espera discret,
sense exigir la trobada amiga,
i Qui roman atent.

Un tros de pa és el Misteri
de lliurament d'amor sense condicions,
de fidelitat sense temps, eterna,
de referència solidària, atenta:
l'Eucaristia, banquet, altar, ofrena,
amor sense límit, matern.

És l'Eucaristia mirall
on veure'm cridat, corregit,
convidat a l'entrega generosa,
sense preu, gratuïta,
sense vanitat pretensiosa,
fet pa "trencat" i sencer.
No em cal fer elucubracions,
esteu present, gloriós, viu.

No sou una idea, ni una icona,
no sou un mite, ni un fetitxe.
Sou Vós, el Fill estimat,
el Fill de Déu beneït.
I al vostre pas adoro el Sagrament.

Sense demanar-vos res,
a canvi em regaleu
la certesa en el fons de l'ànima,
la certesa dels meus ulls en els vostres,
la certesa que us emporteu conscient la meva mirada,
per fer-vos trobadís en el camí.
Us heu fet company, amic.

Sense imposar presència, captaire,
i al mateix temps us feu vi i pa partit.
Avanceu al ritme dels nens.
Els ancians us reconeixen com un port,
i camineu, discret, al costat del peu del pelegrí.

.

AVE VERUM

W. A. Mozart

*Ave verum corpus,
natum de Maria Virgine,
vere passum, immolatum
in cruce pro homine,
cujus latus perforatum
unda fluxit et sanguine esto,
nobis praegustatum
in mortis examine.*

*Ave cos veritable
nascut de Maria Verge
el mateix que patí i fou immolat
a la creu, per salvar els homes,
del seu costat perforat
vessà sang i aigua;
sigueu de nosaltres tastat
en les angoixes de la mort.*

Temps de silenci sagrat

LECTURA 3

Pregària de Sant Tomàs d'Aquino davant l'Eucaristia

Oh, Santíssim Jesús, que aquí sou veritablement Déu amagat; concediu-nos desitjar ardentment, buscar prudentment, conèixer veritablement i complir perfectament, a la lloança i glòria del vostre nom, tot el que us agrada.

Ordeneu, oh Déu nostre!, l'estat de la nostra vida; concediu-nos que coneguem el que de cadascú de nosaltres voleu i que ho complim com cal i convé a la nostra ànima.

Doneu-nos, oh Senyor Déu nostre, de no defallir entre les prosperitats i adversitats, perquè ni en aquelles ens enalтим, ni en aquestes quedem abatuts. Que de res no tinguem goig ni pena, sinó del que porta a Vós o s'aparta de Vós. Que a ningú vulguem agradar o témer desagradar que no sigui a Vós.

Que ens siguin vils, Senyor, totes les coses transitòries
i precioses totes les eternes.

Que ens disgusti tot goig sense Vós, i no ambicionem cap cosa
fora de Vós. Que ens sigui delitós, Senyor, qualsevol treball per
Vós, i enutjós el descans sense Vós.

Doneu-nos, oh Déu nostre, d'aixecar a Vós, freqüentment i amb
fervor, el nostre cor, per fer-ho tot amb amor, tenint per mort el
que no pertany al vostre servei, fent les nostres obres no per rutina,
sinó referint-les a Vós amb devoció.

Feu, oh Jesús, amor nostre i de la nostra vida,
obedients sense contradicció, pobres sense rebaixament,
castos sense corrupció, pacients sense dissipació,
madurs sense recança, diligents sense inconstància,
temorosos de Vós sense desesperació, verços sense falsedat;
feu que practiquem el bé sense presumció
que sapiguem corregir el proïsme sense supèrbia,
que l'edifiquem amb paraules i obres sense fingiments.

Doneu-nos, oh Senyor Déu nostre,
un cor vigilant que per cap pensament curios s'aparti de Vós;
doneu-nos un cor noble, que per cap intenció sinistra es desviï;
doneu-nos un cor ferm, que per cap tribulació es trenqui;
obteniu-nos un cor lliure que cap passió violenta el domini.

Atorgueu-nos, oh Senyor Déu nostre,
enteniment que us conegui, diligència que us busqui,
saviesa que us trobi, comportament que us agradi,
perseverança que confiadament us esperi,
i esperança que, finalment, us abraci.

Feu que, en aquest món,
ens afligim amb les vostres penes per la penitència,
i en el camí de la nostra vida
usem dels vostres beneficis per gràcia,
i en la pàtria del cel gaudim de les vostres alegries per glòria.

Senyor que viviu i regneu, Déu per tots els segles dels segles.
Amén.

PANIS ANGELICUS

C. Franck

Panis angelicus
fit panis hominum;
dat panis coelicus
figuris terminum:
O res mirabilis!
Manducatur Dominum
pauper, servus, et humilis.

Pa dels Àngels,
sigui fet pa pels homes;
el Pa del cel
dóna acompliment a les figures:
¡Oh cosa admirable!
Menja el teu Senyor
pobre, servent i humil.

*Te trina Deitas
unaque poscimus:
sic nos tu visita,
sicut te colimus;
per tuas semitasduc
nos quo tendimus,
ad lucem quam inhabitas.*

*Trinitat divina,
us preguem,
que així vingueu a nosaltres,
com a Vós us donem culte;
pels vostres camins
guieu-nos on anhelem arribar,
a la llum on habiteu.*

*Lletanies de súplica de l'Oració del Sant Pare Francesc davant
l'epidèmia de la covid-19*

Us adorem, Senyor, veritable Déu i veritable home, realment present en
aquest Sant Sagrament

Us adorem, Senyor.

Salvador nostre, Déu amb nosaltres, fidel i ric en misericòrdia

Us adorem, Senyor.

Rei i Senyor de la Creació i de la història,

Us adorem, Senyor.

Vencedor del pecat i de la mort,

Us adorem, Senyor.

Amic de l'home, ressuscitat i viu a la dreta el Pare,

Us adorem, Senyor.

Creiem en Vós, Senyor, Fill únic del Pare, que vau baixar del cel
per la nostra salvació,

Creiem en Vós, Senyor

Metge celestial, que us inclineu davant la nostra misèria,

Creiem en Vós, Senyor

Anyell immolat, que us oferíreu per rescatar-nos del mal,

Creiem en Vós, Senyor

Bon Pastor, que doneu la vida pel ramat que estimeu,

Creiem en Vós, Senyor

Pa viu i medicina d'immortalitat, que ens doneu la vida eterna,

Creiem en Vós, Senyor

Allibereu-nos, Senyor del poder de Satanàs i de les seduccions del món,

Allibereu-nos, Senyor

De l'orgull i de la presumpció de poder prescindir de Vós,

Allibereu-nos, Senyor

Dels enganys, de les pors i de l'angoixa,

Allibereu-nos, Senyor

De la incredulitat i de la desesperació,

Allibereu-nos, Senyor

De la duresa de cor i de la incapacitat d'estimar,

Allibereu-nos, Senyor

Salveu-nos, Senyor, de tots els mals que afligeixen la humanitat

Salveu-nos, Senyor

De la fam, la precarietat i l'egoisme,

Salveu-nos, Senyor

De les malalties, les epidèmies i de la por al germà,

Salveu-nos, Senyor

De la bogeria devastadora, dels interessos despietats i de la violència,

Salveu-nos, Senyor

Dels enganys, de la informació maligna, i de la manipulació

de les consciències,

Salveu-nos, Senyor

Sigueu el nostre consol, Senyor. Mireu la vostra Església
que travessa el desert.

Mireu la humanitat, assetjada per la por i l'angoixa

Sigueu el nostre consol, Senyor.

Mireu els malalts i moribunds, oprimits per la solitud

Sigueu el nostre consol, Senyor.

Mireu els metges i els operadors sanitaris, extenuats pel cansament

Sigueu el nostre consol, Senyor.

Mireu els polítics i els administradors,
que han de carregar el pes de les decisions,

Sigueu el nostre consol, Senyor.

Obriu-nos a l'esperança, Senyor, si el pecat ens oprimeix,

Obriu-nos a l'esperança, Senyor

Si l'odi ens tanca el cor,

Obriu-nos a l'esperança, Senyor

Si el dolor ens visita,

Obriu-nos a l'esperança, Senyor

Si la indiferència ens angoixa,

Obriu-nos a l'esperança, Senyor

Si la mort ens aclapara,

Obriu-nos a l'esperança, Senyor

Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor, en l'hora de la prova
i de la desorientació,

Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor

En la temptació i en la fragilitat,

Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor

En el combat contra el mal i el pecat

Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor

En la recerca de l'autèntic bé i de la veritable alegria,

Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor

En la decisió de romandre en Vós i en la vostra amistat,

Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor

Per pregar amb l'anima d'infant les paraules del vostre Fill

Doneu-nos el vostre Esperit, Senyor

Moderat
mp Pa-re nos-tre, que es-teu en el cel:
si-gui san-ti-fi - cat el vostre nom; vingui a nos-
al - tres el vos - tre Reg - ne;

Parenostre

fa - ci's la vostra vo - lun - tat, ai - xí a la

terra com es fa en el cel. *mf* El nostre pa de ca-da

f di - a do - neu-nos, Se - nyor, el di - a d'a - vui;

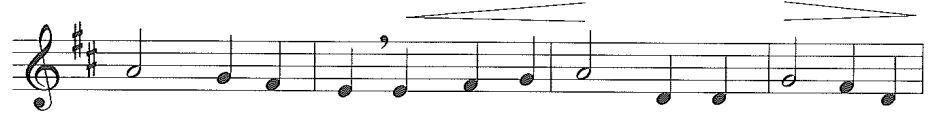
i per-do - neu les nos-tres *f* culpes, ai - xí com nos-

al-tres per-do - nem els nos-tres deu - tors;

mp i no perme - teu que nos - al-tres cai - guem a la

temp - ta - ci - ó; ans des-lliureu - nos de qual-se-vol

mal. A - *p* mén.

Tot seguit el turiferari presenta el turíbul al P. Abat, es posa encens i tothom s'agenolla.

S'encensa el Santíssim mentre es canta el Tantum ergo

3. Antum ergo Sacraméntum Ve-ne-rémur cérnu-i :
Et antíquum documéntum Nóvo cédat rí-tu-i :
Praestet fí-des suppleméntum Sénsu-um de-féctu-i.

2. Geni-tó-ri, Geni-tó-que Laus et jubi-lá-ti-o,
Sá-lus, hó-nor, vírtus quó-que Sit et benedícti-o :
Procedénti ab utró-que Cómpar sit laudá-ti-o. A-men.

De genolls, doncs, adorem-lo,
aquest sacrament tan gran,
i el que en fou imatge antiga
deixi lloc al ritu nou;
que la nostra fe supleixi
el defecte dels sentits.

A Déu Pare i al Fill únic
donem glòria i honor,
majestat i benaurança,
força i benedicció;
i donem igual lloança
al qui procedeix d'ambdós. Amen.

Es fa un moment de silenci

Col·lecta

Feu, Senyor i Déu nostre,
que lloem dignament l'Anyell immolat per nosaltres,
i ara amagat sota aquestes espècies sacramentals,
perquè meresquem contemplar-lo visiblement en la glòria.
Ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Acabat, el cerimonier posa l'humeral al P. Abat i es procedeix a la benedicció del poble amb el Santíssim. Tothom continua agenollat.

Els acòlits, amb cirials, acompanyen el diaca per a la reserva del Santíssim i deixen allí els cirials.

Es guarda el Sagrament al tabernacle. Mentrestant es canta:

Càntic d'acció de gràcies

1. Llo - an - ça a vós, oh bon Déu! A vós, Se - nyor, us do - nem

grà - cies! S'in - vo - ca per tot el món el vos - tre sant nom de

Pa - re; com els cors d'àn-gels al cel, plens de te - mor us a - do-ren i us

can - ten e - ter - na - ment: Sant, Sant, Sant Déu de la glò - ria.

2. La vostra gran majestat
ha omplert el cel i la terra.
Us beneeixen els Sants,
us glorifica l'Església;
a vós, Pare omnipotent,
i al vostre Fill adorable,
junt amb el Sant Esperit
se us dona eterna lloança!

3. I vós, Jesús, Fill de Déu,
sou Rei excels de la glòria.
En fer-vos home mortal
per redimir-nos als homes,
no rebutjàreu d'entrar
a dins el si d'una Verge.
Vós el fibló de la mort,
morint vencíeu per sempre.

4. Obriu el cel als creients,
i allí regneu amb el Pare.
Quan com a Jutge vindreu
sigueu clement per nosaltres;
i ja que ens ha redimit
la vostra sang preciosa,
vulgueu-nos sempre comptar
amb tots els Sants de la glòria.

5. Oh gràcies, Déu de bondat,
que us ens doneu a conèixer;
que com a fills estimats
ens feu venir al vostre regne.
Pels béns i goigs d'aquest món,
que ens donen vida i consolen
i a vós ens van conduint,
oh gràcies, Déu de la glòria!

Pc. Be-ne - ïm el Se-nyor. *T.* Do-nem grà-ci-es a Déu.

S'acomiada el poble com de costum.

La sortida dels ministres es fa com a Vespres.

Santuari de Montserrat